

Problematika vzťahu človeka k prírode, k prírodným podmienkam svojej existencie patrí oddávna ku kmeňovým filozofickým témam. Dramatickosť tohto problému sa však zjavovala postupne, nenápadne. V priebehu novoveku sa ukázalo, že človek je svojou činnosťou schopný ohroziť sám seba, je schopný znehodnocovať prírodné podmienky svojej vlastnej existencie. Filozofia len pomaly a váhavo reagovala na túto situáciu, a preto sa tejto problematiky zmocnili poklesnuté formy myslenia, za ktorými bolo možno veľa dobrej vôle, no už menej schopnosti brať na seba námahu pojmu, uvažovať o problémoch v súlade s kritériami racionálnosti, ktoré sa presadili v priebehu dlhých dejín európskej filozofie. Až v ostatných rokoch sa ekologická problematika dostáva do zorného poľa akademickej filozofie. Príspevky sústredené v tomto čísle FILOZOFIE mapujú súčasný stav filozofického myslenia o ekologickej problematike u nás. Boli písané v dobrej vôli pomôcť stanoviť diagnózu súčasného sveta a nájsť vhodné cesty nápravy súčasnej situácie. Dúfame, že sa tieto príspevky stretnú s pozitívnym ohlasom u našich čitateľov.

Redakcia

Toto číslo vychádza vďaka finančnej podpore Vzdelávacej nadácie Jana Husa.